

ה"ת 6494/11/13 - שמעון דבש נגד משטרת ימ"ר חוף, ד"ר סולומונוב, נגד, משטרת ישראל

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 6494-11-13 דבש נ' משטרת ימ"ר חוף
ה"ת 33187-12-13 סולומונוב נ' משטרת ישראל- תחנת מרחב חוף
בפני כב' השופטת שולמית ברסלב
המבקש
נגד
שמעון דבש ע"י ב"כ עוה"ד אבי אמר ואח'

משטרת ימ"ר חוף
ד"ר סולומונוב
ע"י ב"כ עוה"ד יאיר לביא ואח'
נגד
משטרת ישראל

החלטה

1. לפני שתי בקשות שעניין השבת רכב מסוג סקודה שמספר רישויו 81-045-76, שנת ייצור 2011 (להלן "כלי הרכב" או "התפוס"): האחת, בקשתו של מר שמעון דבש (ה"ת 6494-11-13 - להלן "בקשת דבש"); והשנייה, בקשתה של הגב' אנה סולומונוב (ה"ת 33187-12-13 - להלן "בקשת סולומונוב").
2. בשלב זה, המשיבה אינה טוענת כי כלי הרכב נחוץ לה כראייה בהליך המשפטי והיא אינה מתנגדת להחזרתו לידי מר דבש או לידי הגב' סולומונוב, כפי שיוכרע על ידי בית המשפט.
- תיקי המשטרה בכל הקשור לעסקה זו ולשלוש עסקאות נוספות בהם היה מר דבש מעורב (מתוך פרשה רחבת היקף המתייחסת לכ-24 כלי רכב) הועברו לעיוני.
3. עסקינן בהליך השבת תפוס בהתאם לסעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] התשכ"ט-1969 (להלן "הפקודה").

שומה על המבקש כי בית המשפט יורה על השבת התפוס לידי להראות כי יש לו בנכס התפוס זכויות לכאורה. הפסיקה שבה והדגישה את האופי הזמני של הצו הניתן להשבת תפוס מכוח סעיף 34 (וכן מכוח סעיף 36) לפקודה באשר סמכות זו ניתנה לבית המשפט כעניין פרגמאטי להכרעה זמנית באשר לזהות המחזיק בחפץ. יחד עם זאת, עצם מסירת החפץ לידי המבקש בו זכות משמעה העברת נטל השכנוע אל שכמו של האדם המבקש

לאחר מכן להוציאו מידי (ראה: בש"פ 2671/01, **סיני נ' מילרה**, פ"ד נה(4) 176). מטעם זה בשלב זה מוטל על המבקש, התובע זכות בתפוס, להוכיח את קיום זכותו בעודף הסתברות, כנהוג במשפט האזרחי.

בהתאמה, אם וככל שיש סכסוך רציני ביחס לבעלות, אין לבררו בשעת דיון בבקשה להשבת תפוס מכוח סעיף 34 (וכן מכוח סעיף 36) לפקודה, אלא מן הראוי להפנות את הצדדים לבית המשפט האזרחי (ראה: בש"פ 2671/01, שם, שם; וראה גם: ע"ש (נצרת) 69/81, **ראג'ח נ' מ"י**, פ"ממב(2) 262; ע"א 591/76, **דלרחים נ' מ"י**, פד"י לא(2) 57; ע"פ 426/87, **שוקרי נ' מ"י**, פ"ד מב(1) 732).

צא ולמד: כל שעל מר דבש מזה ועל הגב' סולומונוב מזה להוכיח במקרה דא הוא את זכותם הלכאורית בכלי הרכב, וכי זכות זו גוברת, לכאורה, על זכות האחר.

4. ויאמר מיד - לאחר ששמעתי את הצדדים, בחנתי את הבקשות והתגובות על נספחיהן ואת חומר החקירה, נחה דעתי כי בשלב זה יש להשיב את כלי הרכב לגב' סולומונוב.

5. העבודות המפורטות מטה הוכחו לפני לכאורה:

5.1 הגב' סולומונוב, אשר היתה הבעלים והמחזיק בכלי הרכב, פרסמה באתר "יד 2" את כלי הרכב למכירה.

5.2 ביום ו', **18/10/13**, מכרה הגב' סולומונוב את כלי הרכב למר אסעד אמארה (להלן "החשוד" או "מר אמארה") תמורת סכום של 92,000 ₪. מר אמארה הפקיד בחשבון הבנק של הגב' סולומונוב שתי המחאות: האחת, על סך של 52,000 ₪ ליום 15/10/13; והשנייה, על סך של 40,000 ש"ח ליום 22/9/13 המשוכות מחשבונו של אדם בשם סרגיי פולוליאך (וביחד להלן "ההמחאות"). לאחר שהגב' סולומונוב בדקה כי ההמחאות הופקדו בחשבונה, נפגשו השניים בסניף הדואר והבעלות בכלי הרכב הועברה על שם אדם בשם חסאן פחמאוי (להלן "מר פחמאוי") אשר הוצג כבנו. מר פחמאוי לא נכח בעת העברה אך מר אמארה החזיק את תעודת הזהות שלו ויפיו כוח.

5.3 בו ביום (**18/10/13**) מכר מר אמארה את כלי הרכב למר דבש, סוחר מכוניות, תמורת סכום של 91,000 ₪ אשר לשיטתו שולם במזומן. מר פחמאוי לא נכח בעת המכירה אך מר אמארה הציגו כאחיינו והחזיק בידו את תעודת הזהות שלו ויפיו כוח.

בזיכרון דברים מיום 18/10/13 מוצהר כי "**והואיל והמוכר הוא הבעלים החוקיים של הרכב שמספרו ...**". עוד הוסף בכתב יד במסגרת התנאים המיוחדים: "**המוכר מתחייב על בעלות על הרכב ומצהיר בזאת שהוא הבעלים החוקיים והבלעדיים של הרכב שני הצדדים מרוצים מהעסקה ולא יהיו כל טענות לגבי הרכב ו/או העסקה**".

5.4 ביום ראשון, ה-**20/10/13**, מכר מר דבש את כלי הרכב למר סטיב כנעאן, סוחר מכוניות

(להלן "מר כנעאן") תמורת סכום של 93,000 ₪ (הוצגו הסכם וקבלה).

5.5 למחרת, ביום **21/10/13**, מכר מר כנען את כלי הרכב למר רפעאת עכאוי - בעל מגרש רכב בשם "טרייד מוטורס" (להלן "מר עכאוי") וכלי הרכב נרשם על שמו בו ביום.

5.6 ביום ב', **21/10/13**, התברר כי ההמחאות שמסר מר אמארה הן מזויפות, ללא כיסוי ואינן מכובדות על ידי הבנק. משכך, פנתה הגב' סולומונוב בו ביום והגישה תלונה בגין הונאה כנגד מר אמארה במשטרת ישראל.

5.7 ביום **24/10/13** בשעה 10:00 לערך נתפס כלי הרכב בחצרי מגרש טרייד אין מוטורס באזור התעשייה נעמן אשר בבעלות מר עכאוי, באמצעות צו חיפוש.

בהתאם למזכר של רס"מ זוהר קורן מיום 24/10/13, הוא הגיע לטרייד אין מוטורס באזור התעשייה נעמן, איתר את כלי הרכב חונה בחנייה אשר שייכת לסוכנות הבעלים ואת בעל הסוכנות מר עכאוי ומסר לו שבוצעה ברכב עבירה פלילית וכלי הרכב צריך להיתפס על ידי המשטרה. עוד נאמר במזכר זה: **"בזמן המתנתי במקום לגרר הגיע למקום אדם בשם שמעון דבש אשר הציג עצמו כבעל סוכנות רכב, לדבריו הוא קנה את הרכב הנ"ל מאסעד אמארה תמורת 91,000 ₪ והציג מסמך זיכרון דברים על כך, לדברי שמעון לאחר שרכש את הרכב מכר את הרכב לסטיב והציג קבלה של סוכנות הרכב אשר ברשותו על כך שקיבל 93,000 ₪, כמו כן מסר לי צילום תעודת זהות של אדם בשם פחמאוי חסאן אשר לדבריו הרכב היה רשום על השם שלו. הרכב נתפס ונגרר למגרש נעמן".**

כלי הרכב נגרר בשעה 13:20 מאזור תעשייה נעמן למטרו נעמן קרית ביאליק.

5.8 בעקבות כך, חתמו ה"ה כנעאן ועכאוי ביום **24/10/13** שעה 15:30 על הסכם ביטול עסקת הרכישה של כלי הרכב, שזו לשונו:

**"בתאריך 20/10/13 רכשנו (סוכנות טרייד אין מוטורס בע"מ) רכב מסוג סקודה אוקטאביה, ... מרכב סטיב כנען שבירכא, הרכב הוכן למכירה והוצג בתצוגה של המגרש, ובמקביל הועברה הבעלות על הרכב מהבעלות של רכב סטיב כנעאן לתו סוחר של החברה של טרייד אין מוטורס.
ביום 24/10/13 התייצב במשרדנו חוקר מטעם משטרת תחנת חיפה והציג בפנינו חברת טרייד אין מוטורס, צוו מבית משפט השלום שבחיפה, המורה על תפיסת הרכב, עקב סיבות סודיות.
עקב כך הוחלט לבטל את הרכישה בין חברת טרייד אין מוטורס לבין רכב כנען סטיב, בכל הקשור לרכב הנ"ל, בעלות הרכב הועברה בחזרה מחברת טרייד אין מוטורס לתו סוחר של כנען סטיב, והרכב נלקח ע"י המשטרה".**

5.9 מיד לאחר מכן, ביום **24/10/13** שעה 5:30 חתמו גם ה"ה כנעאן ודבש על ביטול עסקת הרכישה של כלי הרכב, שזו לשונו:

"בתאריך 20.10.13 רכשתי (רכב סטיב) רכב מסוג סקודה אוקטביה ... משמעון דבש (הדר סוכנויות).

ביום 24.10.13 התקשרו מטרייד אין מוטורס והודיעו לי שנמצה [הטעויות במקור - ב.ש.] אצלם חוקר מטעם המשטרה והציג צו בית משפט המורה על תפיסת הרכב עקב סיבות סודיות. עקב כך החליט טרייד אין מוטורס להחזיר את הרכב לרכב סטיב ורכב סטיב הודיעה לשמעון דבש שמחזיר את הרכב בחזרה עקב הנסיבות הנ"ל.

הוסכם בין שני הצדדים שמעון דבש ורכב סטיב על ביטול העסקה כולל ביטול העברת הבעלות שהועברה על שם שמעון דבש בתאריך 24/10/13.

5.10 ביום 24/10/13 נרשם כלי הרכב על שם מר דבש.

5.11 מר אמארה נעצר ביום 19/12/13, כאשר בין לבין הסתבר כי הלה ביצע לכאורה עסקאות הונאה בכ-23 מקרים ידועים נוספים בגינם הוגש כנגדו ביום 2/1/14 כתב אישום (ת.פ. 2829-01-14 - להלן "כתב האישום"). במסגרת כתב האישום מתואר האירוע נשוא הליך זה (אישום ראשון) בגינו מיוחסים למר אמארה קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות ושימוש במסמך מזויף (עבירות על סעיפים 415 סיפא, 418 סיפא ו-420 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בהתאמה).

5.12 בין מר אמארה לבין מר דבש נקשרו עסקאות מכר קודמות, לרבות שלוש עסקאות הנזכרות בכתב האישום:

- ביום 28/8/13 רכש מר דבש ממר אמארה כלי רכב מסוג מזדה 3 אשר היה רשום על שם בנו של מר אמארה תמורת סכום של 37,000 ₪ (אישום עשירי).

- ביום 27/9/13 רכש מר דבש ממר אמארה כלי רכב מסוג סיטרוואן סי 4 אשר היה רשום על שם גב' חלילוב תמורת סכום של 26,000 ₪ (אישום תשיעי).

- ביום 7/10/13 רכש מר דבש ממר אמארה כלי רכב מסוג מזדה 3 אשר היה רשום על שם בנו של מר אמארה תמורת סכום של 49,000 ₪ (אישום אחד עשר).

5.13 לחובת מר אמארה (יליד 4/6/65) 14 הרשעות לרבות בעבירות של שימוש במסמך מזויף, זיוף, קבלת דבר בתחבולה, מסחר ברכב או בחלקי רכב גנובים, החזקת נכס חשוד כגנוב, גניבה, רכישת/החזקת נשק שלא כדין, משיכת שיק ללא כיסוי, איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ועוד בגינם אף ריצה עונשי מאסר בפועל.

6. הגב' סולומונוב מתארת את מהלך העסקה בינה לבין מר אמארה באופן הבא (ראה: הודעתה במשטרה מיום 21/10/13 שעה 16:27):

"פרסמתי רכב למכירה באתר יד 2, רכב מסוג סקודה אוקטביה מספר 8104576, עמוד 4

פרסמתי את הרכב לפני מספר שבועות, בשבוע שעבר ביום חמישי יצר איתי קשר טלפוני אדם שהזדהה בשם אסעד התקשר ממספר טלפון ... , אמר שהוא מתעניין על האוטו שלי ורוצה לקנות את האוטו לבן שלו, הבן שלו לדבריו לומד בת"א, לדבריו ראה את הרכב בחוץ והחליט לקנות אותו וביקש ממך מספר חשבון בנק שלי כדי שכן שלו יפקיד כסף מזומן בת"א לחשבון שלי, בבנק שלי אמרו לי שרשת של בנק אוצר החייל זה בנק לאומי ויוכל להפקיד, כסף בת"א בבנק בנלאומי וביום שישי לדבריו לאחר שאראה את הכסף בחשבון נוכל לעשות העברת בעלות, לאחר מכן הוא התקשר שוב ואמר שהכסף לא יהיה במזומן אלא בשיק בנקאי עד השעה 10:00 של יום שישי, ביום שישי בשעה 10:15 הוא התקשר אליי שוב ואמר שהכסף כבר הועבר לחשבון ואפשר להיפגש ולעשות העברת בעלות, נפגשנו בשדרות בן גוריון בחיפה בדואר, עשינו העברת בעלות, היה לו יפוי כח מאדם בשם חסן פחמאוי שלגביו טען שזה הבן שלו ועשה העברת בעלות ומסרתי לידי את הרכב. לאחר מכן, היום בבוקר גיליתי שהציקים חזרו, ולציין כי הסכום שסוכם בגין מכירת הרכב הינו 92,000 ₪. חזרו שני שיקים אחד ע"ס 40,000 ₪ והשני 52,000 ₪ והציקים על בן אדם בשם סולוליאך סרגיי כאשר החתימה בציקים לא תואמת לשם ושם משפחה שזו נראית חתימה שלא קשורה לשם ע"ג הציקים. אני מוסרת לך צילומים של הציקים. ...

ש. אלו פרטים יש לך על האיש שהתקשר אלייך בתחילת התהליך?
ת. יש לי רק את הטלפון שלו שמספרו , הוא אמר שהוא חיפאי, שהוא עובד במפעל לשקדים שהוא אחד מבעליו ושהוא ממהר דחוף לקנות רכב כי הוא נוסע לירדן לקנות מכונות חדשות.

ש. ביום שישי כשהלכת עם האיש לעשות העברת בעלות האם לא בדקת קודם אם הכסף נכנס לחשבונך?

ת. בדקתי ולא הבנתי את ההבדל בין ציק בנקאי לציק רגיל, ביום שישי ראיתי שנכנס סכום ע"ס 92,000 ₪ בשני ציקים אולם היום ראיתי הם לא כובדו.

...

ש. היום לאחר שנודע לך כי הציקים חזרו ניסית ליצור קשר עם האיש?
ת. כן, והוא ענה לטלפון שמסרתי לך ואמר לי שהוא לא יודע מה קרה ואיך זה יכול להיות והוא יבדוק, אחרי שאמרתי שהציקים על שם סרגיי, אז הוא ענה שזה בן אדם שכן שלו מכר לו רכב ושמחר בבוקר יעביר לחשבון שלי את הכסף כי הבנק שלו סגור היום והוא בחו"ל, כשאמרתי לו שאמרו לי בבנק ללכת למשטרה הוא אמר מה שמעניין אותך זה שכסף יבוא אלייך ואם את רוצה שכסף יבוא אלייך אז אל תלכי למשטרה. והוסיף ואמר: אני לא גנבתי... " [ההדגשות אינן במקור - ב.ש.].

(ורעה גם הודעותיה מיום 27/10/13 שעה 14:55 ומיום 17/11/13 שעה 10:42).

7. בחקירתו, התייחס מר אמארה גם לעסקה נשוא הליך זה (ראה: הודעה מיום 23/12/13 שעה 10:19):

"ת. אני רואה את המסמך העברת בעלות ושתי הפקדות של שקים על סך 40,000 ₪, 52,000 ₪ (מצביע על המסמכים הנ"ל) ואני זוכר את העסקה הזו. אני התקשרתי

לטלפון שהיה על שלט באוטו ודיברתי עם גברת וקבענו פגישה לראות את האוטו ואחרי שראיתי את האוטו החלטתי לקנות אותו והיא נתנה לי מספר חשבון שלה קבענו מחיר של 92,000 ₪ ואני הפקדתי לחשבון שלה שני שקים על כל הסכום הזה אחד על סך 52,000 ₪ והשני על סך 40,000 ₪ ואני מאשר שאני חתום על שני טפסי ההפקדה מתאריך 18.10.13 בבנק בינלאומי הראשון סניף ראשי חיפה ברחוב הבנקים. אני מאשר שהחתימה בטפסי ההפקדות היא שלי. אחרי ההפקדות היא קיבלה אישור מהבנק שלה על השקים ואז היא קבעה איתי פגישה לצורך העברת בעלות ונכנסו לסניף דואר בן גוריון בחיפה שם אני העברתי בעלות על שם פחמאוי חסאן האחיין שלי עם תעודת זהות שלו והוא היה איתי וחיכה לי מחוץ לדואר ואני מאשר את המסמך שאתה מראה לי של העברת הבעלות ... אחרי העברת הבעלות על שמו אני קיבלתי את הרכב ומכרתי אותו לשמעון דבש בעל מגרש ואחר כך אני יודע משמעון דבש שהמטרה תפסה את האוטו. אני הפקדתי שני שקים שאתמול אתה הראית לי אותם ואני רואה עכשיו את צילומי השקים ... ואני מאשר שאלו השקים שהפקדתי והם שקים שקיבלתי מאבו טור סהר מלאים וחתומים ויכול להיות שאני רשמתי לפקודת המוטב סולומונוב אנה".

בהודעה נוספת הוסיף מר אמארה כי (ראה: הודעתו מיום 22/12/13 שעה 15:00):

"ש. מה הקשר של פחמאוי חסאן לעסקאות?
ת. הוא האחיין שלי ואני רק פעם אחת העברתי רכב אחד על שמו ואני לא זוכר איזה רכב וזה הכל.
ש. אני אומר לך כי מדובר על רכב מסוג סקודה אוקטביה. האם אתה זוכר?
ת. לא זוכר. יש רכב אחד ולא זוכר איזה סוג אבל אני מאשר שעשיתי העברת בעלות על השם של פחמאוי חסאן על רכב אחד.
ש. איך הגיעה אליך תעודת הזהות שלו ולצורך מה?
ת. אני ביקשתי ממנו את תעודת הזהות שלו להעביר בעלות על רכב על שמו והוא הסכים כי הוא האחיין שלי.
ש. מדוע הוא הסכים שרכב שלא יהיה בשימוש יועבר על שמו.
ת. כי הסברתי לו שאני לא יכול להעביר על שמי כי יש עיקולים בהוצאה לפועל והוא הסכים...".

אחיינו, מר פחמאוי, מכחיש זאת מכל וכל (ראה: הודעתו מיום 22/12/13 שעה 11:25).

8. מר דבש מצידו מתאר את מהלך העסקה ומערכת היחסים בינו לבין מר אמארה כדלקמן (ראה: הודעה מיום 11/11/13 שעה 09:02):

"אני בעל מגרש/ רכב בעכו אזור תעשייה דרום. בתאריך 18.10.13 הגיע אלי למגרש אסעד אמארה שאני מכיר אותו כבר שלוש שנים מעסקאות רכבים שקניתי ממנו. בעסקה מתאריך 18.10.13 הוא הציע לי רכב מסוג סקודה אוקטביה מודל סוף 2011 יד שניה פרטית ובמצב מצוין. אני ראיתי את הרכב וקבענו מחיר של 91,000 ₪. הרכב היה רשום על שם מחמאוי חסאן ואסעד השאיר לי תעודת זהות של חסאן על מנת

להעביר בעלות בדואר. עשינו הסכם בינינו ושילמתי לו במזומן את הסכום הנ"ל. אסעד לא מוציא קבלה ואף פעם לא קיבלתי ממנו על עסקאות אחרות קבלה. ההסכם בעצם יכול לשמש כקבלה וככה זה נהוג. זה היה ביום שישי והדואר היה סגור ולכן אסעד השאיר לי תעודת זהות של פחמאווני. ביום ראשון אני ניגשתי לדואר בירכא יחד עם תעודת זהות וייפוי כח שאסעד השאיר לי ועשיתי העברת בעלות ישירות לסטיב כנעאן שקנה ממני את הרכב והיה יחד איתי בדואר בירכא לצורך העברת הבעלות. הרכב היה אצלי בסך הכל מיום שישי עד יום ראשון. עשיתי הסכם דברים עם סטיב ומכרתי לו את האוטו בסכום של 93,000 ₪ במזומן. סטיב מכר את הרכב לסוחר רכב טרייד אין מוטורס ושמו ראפת עכאווי בעכו. בתאריך 24.10.13 בזמן שהייתי בתל אביב אני מקבל טלפון מסטיב והוא אמר לי שהמטרה נמצאת אצל רפאת ורוצה לקחת את הרכב שמכרתי לו. אני הגעתי מתל אביב ישירות למגרש של רפאת והיה שם שוטר ואני הצגתי בפניו את המסמכים של כל העסקה והשוטר אמר לי שצריך לתפוס את הרכב והוא הראה לי צו תפיסה. אני מיד התקשרתי לאסעד לנייד 052-6483322 ואמרתי לו מה קורה והוא אמר לי שאין דבר כזה ולא יכול להיות ואמר לי לא לתת את האוטו ואני אמרתי לו שיש למטרה צו. אסעד אמר לי שאם יש למטרה צו אז אין ברירה ושאני ייתן למטרה את האוטו והוא כבר יטפל לי בעניין ויביא לי את הרכב הזה בהמשך. הוא אמר לי שבאותו יום הוא יוציא לי את הרכב מהמטרה והכל יהיה בסדר ואמר לי שזה טעות. אני בזמן הזה החזרתי לסטיב את הכסף שהוא נתן לי על העסקה והבעלות על הרכב הועבר על שמי. בינתיים הרכב תפוס בידי המטרה העסקה בוטלה ואני נשארתי בלי רכב ובלי הכסף ...

ש. האם אתה מכיר את פחמוואי חסאן או ראית אותו אי פעם אם אסעד או לבד?
ת. לא מכיר אותו ומעולם לא ראיתי אותו חוץ מהתמונה בתעודת זהות על שמו שאותה נתן לי אסעד פיסית לצורך העברת הבעלות.
ש. היכן נמצאת כיום תעודת הזהות של פחמאווני?
ת. החזרתי אותה לאסעד.

ש. כמה עסקאות היו לך עם אסעד?
ת. לא זוכר מספר אבל היו עסקאות.

...

ש. מה הקשר בין אסעד לאותו פחמאווני?
ת. הוא אמר לי שפחמאווני אחיין שלו.
ש. מתי שוחחת עם אסעד לאחרונה?
ת. אתמול אחרי שהתקשרת אלי והזמנת אותי למסור עדות במטרה אני התקשרתי אליו ועדכנתי אותו והוא אמר לי שאין דבר כזה כי הוא טיפל בזה ועוד מעט יחזירו לי את האוטו ולמעשה בפועל לא קיבלתי לא את האוטו ולא כסף חזרה ממנו".

בהודעתו, ביחס לעסקה נוספת הוסיף מר דבש (ראה: הודעתו מיום 18/11/13 שעה 13:28):

"ש. האם אמארה אסעד הוציא חשבונית?
ת. אני אף פעם לא קיבלתי ממנו חשבונית, רק הסכמי דברים.
ש. האם אסעד אמר לך למי שייך הרכב?
ת. הוא אמר כי הרכב שייך לו ורשום על שמו של הבן שלו עמיד אמארה. אני רוצה

לציין שזה לא הרכב הראשון שאני קונה דרך אמארה אסעד והוא רשום על שם של הבן שלו.

ש. מדוע בהעברת בעלות מופיע שמעון סגרון?

ת. אני משתמש בתו הסחר שלו וזאת על מנת לא להפסיד יד. כי תו סחר לא נחשב ליד.

ש. מדוע אין לך תו סחר?

ת. כי עדיין לא הוצאתי, אני מאחסן מכוניות במתחם רכב בעכו.

ש. מתי בפעם האחרונה דיברת עם אסעד אמארה?

ת. שוחחתי איתו עד לפני כמה ימים, עד שהמשטרה אמרה לי לא לדבר איתו.

ש. כמה שנים אתה עובד עם אסעד אמארה?

ת. עבדתי איתו במשך שלוש שנים בערך, כלומר היה בינינו קשרי מסחר והכל היה בסדר ורק עכשיו נוצרו הבעיות לגבי 4 מכוניות שזה הסקודה אוקטביה, מזדה 3, עוד מזדה 3 וסיטרואן סי 4. [ההדגשות אינן במקור - ב.ש.].

(וראה גם: הודעתו מיום 12/11/13 שעה 09:18; ומיום 12/11/13 שעה 09:51).

9. מר כנעאן, אשר רכש כלי הרכב ממר דבש מתאר את מהלך הדברים באופן הבא (ראה: הודעתו מיום 10/11/13 שעה 14:16):

"אני סוחר מכוניות ובעל מגרש רכב בירקא שנקרא רכב סטיב. בתאריך 20.10.13 הגיע אלי למגרש בחור שאמר לי שקוראים לו שמעון דבש ולא הכרתי אותו קודם ואין בינינו עסקים והוא הגיע עם רכב מסוג סקודה אוקטביה מספר רישוי 81-045-76 שנת 2011 צבע אפור מטלי והציע לי את הרכב למכירה במחיר 93,000 ₪ כאשר המחירון שלו היה 108,000 ₪ לערך. אני בדקתי את הרכב והוא יצא נקי ויד ראשונה פרטי וסגרנו על המחיר. עשינו הסכם דברים בינינו וחתמנו עליו ואני נותן לך צילום מההסכם. ... אני הלכתי יחד עם שמעון דבש לסניף הדואר בכפר ירכא ולשמעון היה תעודת זהות מקורית של הבנאדם שמכר לו ושמו פחמאווי חסאן ת.ז. ... חסאן נתן יפוי כח לשמעון שיהיה מיופה כוחו. בסניף הדואר עשינו העברת בעלות על שמי וזאת באמצעות תעודת הזהות המקורית של פחמאווי חסאן שהיה לשמעון. אחרי העברת הבעלות על שמי אני שילמתי לשמעון את הכסף במזומן והוא נתן לי קבלה. ... שמעון מסר לי גם טופסי ביטול שעבוד מבנק לאומי וכן ביטול משכון של הרכב שאומר שהרכב נקי מכל חוב והוא כשר למכירה ואני מוסר לך את צילומי המסמכים. ... אחרי הקניה אני מכרתי את הרכב למגרש טרייד אין מוטורס בבעלות ראפת עכאווי בעכו איתו אני עובד שנים ומכרתי את הרכב בסכום של 95,000 ₪ והרווחתי 2,000 ₪ אבל את הכסף עוד לא קיבלתי מראפת ויש בינינו התחשבות וככה אנחנו עובדים. נשאר לי חוב פתוח אצלו. הלכנו לדואר בעכו והעברנו בעלות על שמו של ראפת עכאווי. רפאת אחרי שביצע העברת בעלות על שמו הוא הכין את האוטו אצלו במגרש למכירה והציע אותו למכירה ואחרי כמה ימים התקשר אלי ראפת והודיע לי שהגיעה המשטרה אליו למגרש עם צו לתפיסת הרכב. הוא התקשר אלי בבוקר ואמר לי שהוא בדרך למגרש כי הודיעו לו שהמשטרה אצלו במגרש לקחת את הרכב. בעקבות כך חיכיתי שהוא ידי לי מה קרה בסופו של דבר ואני התקשרתי בינתיים לשמעון דבש לטלפון הנייד שלו 050-5773360 והודעתי לו שיש בעיה עם הרכב והמשטרה רוצה לקחת אותו והוא אמר לי שהוא בתל אביב ואמרת

לו שיגיע מיד אלי למגרש בירכא ויחזיר לי את הכסף שלי בחזרה כי המשטרה לקחה את הרכב ואני לא מעוניין ברכב שיש לו בעיות. טרייד אין מוטורס בעקבות לקיחת הרכב על ידי המשטרה העביר את הבעלות על הרכב בחזרה על שמי ואחרי ששמעון דבש הגיע אלי עם הכסף אני העברתי את האוטו על שמו בחזרה ועשינו הסכם ביטול עסקה והוא החזיר לי את כל הכסף בסך 93,000 ₪ במזומן... מבחינתי כאן הסתיימה העסקה ואני קיבלתי את כספי ולא נפגעתי וכמו כן ראפת לא נפגע גם כי הוא לא שילם לי את הכסף ולא יודע מה שמעון דבש עשה אחרי כל העניין הזה...". [ההדגשות אינן במקור - ב.ש.].

תאור התואם את עדות מרעכאוי (ראה למשל: הודעתו מיום 23/10/13 שעה 10:15).

10. עסקת המכר שבין הגב' סולומונוב לבין מר אמארה נגועה לכאורה בתרמית ועל כן, יש לראותה כבטלה מדעיקרה.

הגב' סולומונוב לא קיבלה תמורה בגין המכירה ולכאורה כלי הרכב נגזל ממנה והוצא מחזקתה שלא כדין תוך שימוש בדרכי הונאה ותרמית. משכך, לכאורה, זכות הקניין נותרה בידי הגב' סולומונוב ויש לכאורה לראותה כבעלים החוקיים של כלי הרכב וכפועל יוצא זכאית היא להשבתו לחזקתה.

11. כלל בסיסי הוא כי אין אדם יכול להקנות יותר זכויות משיש לו. על כן, לכאורה, מר אמארה אשר לא רכש כלל זכויות בכלי הרכב לא יכול היה להקנות למר דבש זכויות טובות יותר מאלה המוחזקות על ידו. כאמור ב-דנ"א 2568/97, **כנען נ' ממשלת ארה"ב**, פד"י נז(2) 632:

"... במקרה דנן, מתמודדים שני צדדים רחוקים - הבעלים המקורי ... והקונה - על זכות הבעלות בנכס מיטלטלין. הכלל הבסיסי בדיני קניין הוא, שאין אדם יכול להקנות לאחר יותר זכויות מאלה המוחזקות על ידו (quod non habet nemo dat) מכלל זה נגזר, כי מי שרוכש נכס נוטל על עצמו, כלפי כולי עלמא (למעט מוכר הנכס וחליפיו), את הסיכון בכל הנוגע לזכות שרכש. כאשר נכס יוצא מרשות בעליו המקורי שלא כדין (כגון שאבד או נגנב), זכות הקניין אינה עוברת לחוליות הבאות שבשרשרת כדין, והכלל הוא, שכל קונה של הנכס בתוך שרשרת זו אינו זכאי לבעלות בו. מדיניות זו משקפת את אינטרס החברה לצמצם את הסיכון לפגיעה בזכויות קניין. חשיפת בעל זכות בעלות בנכס לסיכון כי זכות זו תינטל ממנו ללא הסכמתו, פוגעת בעוצמת הזכות, וכפועל יוצא, מצטמצמים היתרונות הגלומים בה. בתחרות בין צדדים רחוקים על זכות הבעלות בנכס, מקנה הכלל האמור עדיפות לזכאי המקורי. ..."

ברם, לכלל זה חריג אחד בדמותם של "דיני התחרות" ו-"תקנות השוק" המאפשרים לצד ג' בנסיבות מסוימות לרכוש זכות קניינית בנכס למרות זכותו הקודמת של הבעלים המקורי ולמרות שהזכות לא הועברה כדין לאחר. בכל הקשור לנכסי מטלטלין תקנת השוק נקובה בסעיף 34 לחוק המכר התשכ"ח-1986 (להלן "חוק המכר"). הטעם לחריג זה **"מהמדיניות העקרונית המבקשת להעניק הגנה מירבית לזכות הקניין הפרטי, בצורך לאזן אינטרס זה עם אינטרס כבד משקל אחר, והוא תקינות חיי המסחר. מקובל להציג את הקונפליקט**

בין הבעלים המקורי לבין הקונה כהכרעה בין האינטרס בביטחון זכויות הקניין לבין האינטרס בביטחון המסחר (ראה: דנ"א 2568/97, **זהבה כנען נ' ממשלת ארצות הברית**, פ"ד נז(2), 63, על האסמכתאות הנקובות שם).

שומה על המבקש לכסות בצילה של הגנת תקנת השוק הנקובה בסעיף 34 לחוק המכר להוכיח שישה תנאים מצטברים אשר בהתקיימם זכאי הרוכש להגנת חוק המכר ואלה הם:

א. כריתת חוזה מכר (בתנאי זה מובלעת דרישת תמורה);

ב. הממכר הוא נכס נד;

ג. המוכר עוסק במכירת נכסים מסוגו של הממכר;

ד. המכירה נעשתה במהלך עסקים הרגיל של המוכר;

ה. הנכס בהחזקת הקונה;

ו. הקונה פעל בתום לב.

בשים לב שהחלת תקנת השוק משמעה שלילת זכות הקניין מהבעלים המקוריים והעברת הבעלים לצד ג' - מוטל על הטוען לתקנת השוק נטל ההוכחה ברף הגבוה (ראה: דנ"א 2568/97, **כנען נ' ממשלת ארה"ב**, פד"י נז(2) 632; פסק דינו של כבוד השופט עמית, ה"פ (עכו) 222/97, **רבאח נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ** (1998); א. זמיר "**חוק המכר התשכ"ח-1968 (פירוש לחוקי החוזים בעריכת ג. טדסקי)**", התשמ"ז-1987).

12. אין מחלוקת כי כלי הרכב הוא נכס נד, אך הצדדים חלוקים באשר להתקיימות כל יתר התנאים בעסקת המכר שבין מר אמארה לבין מר דבש מיום 18/10/13.

12.1 כריתת החוזה -

מר דבש הציג חוזה שנכרת לכאורה בינו לבין מר אמארה.

ראשית, בזיכרון הדברים נכתב כי המוכר הוא מר אמארה למרות שהרכב נרשם על שם אדם אחר שלא נכח בעסקה (אחינו).

שנית, בהתאם לחוזה המכר אמנם שולם למר אמארה סכום של ₪ 91,000 אך לא הוצגה לפני כל ראייה תומכת ולו לכאורה כי הכסף אכן שולם.

מר דבש אמנם טען כי כל עסקאותיו עם מר אמארה היו במזומן. ברם, מעבר לעובדה שעל פי חומר החקירה חלק מהסוחרים שילמו למר אמארה בהמחאות לפחות חלק מהתמורה, הרי שניתן היה להוכיח

את העברת הכספים ולמצער, את הוצאתם ורישום הדברים על ידי מר דבש המנהל לשיטתו עסק מסודר. מר דבש כשל בכך. בשלב זה, לא הובאה כל ראיה כי אכן בוצע התשלום, לרבות דפי הנהלת חשבון או דפי חשבון בנק של מר דבש.

יוער כי גם טענת מר דבש כי מחיר המחירון של כלי הרכב הוא 108,000 ₪ לא נתמכה במסמכים.

אך גם אם נאמר כי תנאי זה מתקיים, הרי שיש להוסיף ולבחון את התקיימות יתר התנאים.

12.2 הנכס נקנה ממוכר העוסק במכירת נכסים מסוגו של הממכר והמכירה היא במהלך עסקים רגיל -

ראשית, בבקשת דבש טען הלה כי הוא מתווך רכב מזה שני עשורים ועובד עם רבים מסוחרי הרכב באזור הצפון וגם בעבר הוא רכש ממר אסעד אמארה מספר רכבים ללא קושי או בעיה. הטענה כי מר אמארה הוא סוחר מכוניות הוצגה באופן מפורש רק מאוחר יותר.

שנית, יש לזכור כי "הבעלים" הקודם בעת רכישת מר דבש הינו האחין ולא מר אמארה וביחס אליו אין טענה כי הינו סוחר מכוניות.

שלישית, גם אם נאמר כי המוכר הוא מר אמארה - אמנם לטענת מר דבש הוא רכש בעבר מכוניות נוספות ממנו ואף כתב האישום שהוגש כנגד אמארה מתייחס לשלוש עסקאות נוספות בין השניים, אך יש לאבחן בין רכישה מאדם פרטי לבין רכישה מסוחר מכוניות ובין רכישה מסוחר מכוניות באופן פרטי לבין רכישה ממנו במהלך עסקיו הרגיל.

מר דבש מודה כי למר אמארה אין תו סוחר, אין מגרש מכוניות, אין משרד מסודר וכל העסקאות עימו נעשו במזומן ללא קבלה/חשבונית מס כחוק. יובהר כי אין מחלוקת שמר אמארה לא מופיע במרשם סוחרי הרכב המורשים המנוהל על ידי משרד התחבורה.

זאת ועוד. מר אמארה העביר ישירות את כלי הרכב על שם אחיינו, כלומר הוא גם לא ביקש להעביר את כלי הרכב ישירות על שם מר דבש.

ודוק: בכל 4 העסקאות נשוא כתב האישום כלי הרכב אינו רשום על שם מר אמארה אלא על שם צד ג'. לשון אחר: מר אמארה לא רק שאינו מבקש ל"חסוך" ביד, כדרכם של סוחרי רכב אלא מוסיף יד שאינה שלו.

לעניין זה יש לזכור את הקושי בשוק המכוניות ובמכירת כלי רכב על ידי מי שאין זה עיסוקו הרגיל והמוסדר אשר בתי המשפט עמדו עליו לא אחת.

מכאן, בספק אם במקרה דא מתקיימים שני תנאים שלובים אלה. ברם, גם אם היה מר דבש צולח משוכה זו, הרי שיש בהתנהלות זו כדי לפגוע לכאורה ברכיב תום הלב.

12.3 הקונה פעל בתום לב -

ראשית, מר דבש, סוחר מכוניות בעצמו, ידע ו/או היה צריך לדעת היטב כי למר אמארה אין רישיון סחר.

שנית, עצם העובדה שהעסקה בוצעה במזומן ומר אמארה לא נתן למר דבש קבלה בעסקה זו כמו גם בעסקאות קודמות, היתה צריכה להדליק אצלו 'נורה אדומה' ואין בכך משום נסיבה מקלה. יוער כי אף על גבי ההסכם אין ולו אישור בכתב יד בדבר קבלת התמורה.

שלישית, מר דבש טען כי רכש את כלי הרכב ממר אמארה וכך גם לכאורה גם כתוב בזיכרון הדברים שצורף לבקשתו. ברם, הרכב נרכש ממר פחמאוי. מר דבש לא טען כי שוחח עם מר פחמאוי עובר לרכישה ואישר עימו הדברים. מר דבש החזיק אף בתעודת זהות מקורית של מר פחמאוי אשר, על פי ההודעות במשטרה, הושארה אצלו לפחות עד ליום א' וכל זאת מבלי לברר עד תום את מהות היחסים בין מר אמארה לבין מר פחמאוי והסיבה שכלי הרכב רשום על שמו.

רביעית, עצם העובדה שכלי הרכב אינו רשום על שם מר אמארה אלא על שם צד ג' וידיעתו של מר דבש כי אין המדובר בבנו של מר אמארה (כמו שהיה בשתי עסקאות קודמות), כמו גם שהיה בכך כדי להוסיף יד, היתה צריכה לעורר אצלו תהיות.

חמישית, ביצוע 4 עסקאות עם מר אמארה בפרק זמן כה קצר (פחות מחודשיים) היה צריך להעצים את החשדות כנגד מר אמארה.

זאת ועוד. הן בחומר החקירה והן לפני לא הוברר מאיין ההיכרות בין מר דבש לבין מר אמארה ומשכה. מנגד, הוכח לפני לכאורה כי בין החודשים אוגוסט עד אוקטובר "מכר" מר אמארה למר דבש ארבעה כלי רכב תמורת סכומים ניכרים. מר דבש לא טען כי הוא שאל את מר אמארה מהיכן כלי הרכב או מהיכן הכספים. מר דבש אף מוסיף ואומר שתמיד העסקאות עמו הן במזומן, כאשר מר אמארה הופיע במגרש המכוניות שלו לבדו בעוד כלי הרכב אינם רשומים על שמו של מר אמארה ומר דבש, כאמור, לא טרח לבקש לראות את האדם שעל שמו רשום כלי הרכב או לדבר עמו.

שישית, סמיכות הזמנים שבין רכישת כלי הרכב על ידי מר אמארה (ביום ו' בבוקר) לבין העסקה וביצועה ביום שישי אחר הצהריים, כאשר משרדי הדואר סגורים, היתה צריכה אף היא להדליק "נורות אדומות" אצל מר דבש. בשלב זה (18/10/13) כאמור מר דבש אינו מעביר בעלות על שמו אלא אך משאיר את תעודת הזהות של האחין של מר אמארה אצלו ומעביר את הזכויות ברכב לצד ג' ביום ראשון 20/10/13.

שביעית, מר דבש אמנם טען כי הוא רכש את הרכב לאחר בדיקת משכון ושעבוד אך גם לשיטתו בעת ביצוע העסקה (יום ו' אחה"צ) משרדי הדואר היו סגורים, כך שלא ניתן היה לבצע את הבדיקה. זאת ועוד. מחומר החקירה עולה שמר דבש קיבל ממר אמארה אישורי סילוק משכון ושעבוד שהיו רשומים על זכויות הגב' סולומונוב. עובדה הסותרת לכאורה טענה זו.

שמינית, לא בוצעה בדיקה של הרכב ואף לא נרשם מספר קילומטר או מספר יד.

מכלול נסיבות אלה של העסקה לרבות המהירות בה בוצעו הדברים, ביום שישי אחר הצהריים, זהות המוכר ואופי 'עסקו' היו צריכות לעורר חשד ולהעלות סימני שאלה אצל מר דבש.

מר דבש מעיד על עצמו שהוא מתווך/סוחר מכוניות מזה עשרים שנה. משכך, חזקה כי הוא בעל ידע וניסיון בתחום רכישת כלי הרכב וער לצורך להיות זהיר ביותר נוכח התופעות בשוק המכוניות המשומשות.

כך או כך, מכלול הנסיבות היה צריך לעורר אצל מר דבש חשד בזכותו או בכוחו של מר אמארה לעשות את העסקה ובכשרותה. לכל הפחות, קיימות במקרה דא אינדיקציות לכאוריות לכך שמר דבש עצם את עיניו ונמנע מלרדת לעומקו של החשד ולבררו עד תום.

12.4 "הנכס בחזקת הקונה" -

גם אם מר דבש היה צולח משימה זו ומוכיח את התקיימות חמשת התנאים המצטברים הנקובים בסעיף 34 לחוק המכר (ולא היא) - הרי במקרה דא, במועד התפיסה כלי הרכב לא היה בחזקת מר דבש ואף לא בבעלות מר דבש.

כאמור, כלי הרכב נתפס בחצרי מגרש טרייד אין מוטורס באזור התעשייה נעמן אשר בבעלות מר עכאוי. זאת מעבר לעובדה שהחזקה בכלי הרכב עובר לתפיסה אינה מקנה, כשלעצמה, זכות אוטומטית להשבת כלי הרכב למחזיק האחרון (ראה: ב"ש (מחוזי ירושלים) 4106/08, **טרייד אין השרון בע"מ נ' קרני** (2008)).

לעניין זה יושת אל לב התנהגות מר דבש לאחר שנודע לו על תפיסת הרכב על ידי המשטרה אצל מר עכאוי נוכח מעשה ההונאה המיוחס למר אמארה - מר דבש מגיע באופן מיידי מתל-אביב לחצרי מר עכאוי, שתי העסקאות שבוצעו לאחר החוליה שלו בשרשרת מבוטלות והוא מחזיר למר כנעאן את מלוא התמורה.

למעלה מהדרוש יצוין כי אמנם בשלב זה כלי הרכב כבר רשום על שם מר דבש, לאחר ששתי העסקאות העוקבות מיום 20/10/13 ו-21/10/13 בוטלו וביום 24/10/13 נרשם כלי הרכב על שמו. ברם, אין בכך כדי לשנות דבר משני טעמים:

האחד, בעת רישום כלי הרכב על שם מר דבש ביום 24/10/13 כבר ידע מר דבש על האשמות כנגד מר אמארה, על תלונת הגב' סולומונוב ועל כן, בשלב זה נהיר שלא מתקיים התנאי של תום לב;

והשני, נוכח היותו של המרשם דקלרטיבי בלבד מזה והעדר חזקה אחרונה מזה.

12.5 משכך, יש לאמר כי בשלב זה לא הוכח לכאורה כי מר דבש עמד בתנאי סעיף 34 לחוק המכר.

13. צא ולמד: יש לפניי ראיות לכאורה לזכותה העודפת של הגב' סולומונוב על זכותו הנטענת של מר דבש.

לא נעלמו מעיני טענות ב"כ מר דבש באשר להתנהלותה של הגב' סולומונוב ורשלנותה. ברם, בשלב זה אין בכוחן של טענות אלה כדי לגבור על הכלל הבסיסי לפיו אדם אינו יכול להקנות יותר זכויות משיש לו בפרט כאשר המכר נגוע בתרמית. כך גם בשלב זה אין בכוחן של טענות אלה לגבור על אי התקיימותם לכאורה של התנאים הנקובים בסעיף 34 לחוק המכר ומן הראוי כי טענות אלה תבוררנה לגופן בהליך אזרחי בין הצדדים.

יש לזכור שבשלב זה אין אני קובעת מסמרות בדבר זכותו של מי ברכב גוברת ולא נקבעה הזכות המהותית בתפוס. כל שנקבע בשלב זה הוא במאזן ההסתברויות מי הוכיח לפניי שהוא יותר זכאי להחזיק בו בשלב ביניים שעד להכרעה סופית לאחר שמיעת ראיות ובירור הדיון לגופו במסגרת הליך אזרחי שבין כל הצדדים המעורבים בפרשה.

מטעם זה גם כמות הראיות הדרושה בשלב זה דומה לכמות הראיות הדרושה בהחלטות מנהליות קרי: מבחן הסבירות (ראה: י. זמיר, הסמכות המנהלית, כרך ב' עמוד 753-756; בש"פ 2671/01, **סיני נ' מילרה**, פד"י נה(4) 176; בש"פ 555/07, **יחיא נ' משטרת אריאל** (2007)).

המדובר בסכסוך רציני ביחס לבעלות אשר אין לברר במסגרת ההליך שלפניי אלא שומה על הצדדים לפנות לבירור הזכויות בהליך אזרחי רגיל, כפי שכבר עשו.

עוד יובהר כי אכן בקשת סולומונוב אינה נתמכת בתצהיר אך מלוא העובדות הנחוצות להכרעתי בשלב זה עולות מתיק המשטרה ומתצהיר מר דבש כמפורט לעיל וכל כן, אין בעובדה זו, כשלעצמה, כדי לשנות מהחלטתי.

14. לפיכך, אני מורה על השבת כלי הרכב נשוא הבקשות לידי המבקשת - הגב' סולומונוב.

15. בנסיבות ולאור התנהלות יתר הצדדים - אין צו להוצאות.

16. **על המשיבה לוודא איסוף תיקי המשטרה מהמזכירות.**

לצדדים נתונה זכות ערר.

המזכירות תמציא עותק ההחלטה לצדדים גם בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתנה היום, כ"ה שבט תשע"ד, 26 ינואר 2014, בהעדר

עמוד 14

הצדדים.

עמוד 15